

LEGEA nr. 91 din 18 martie 2003
pentru aderarea României la Convenția privind procedura de consimțământ
prealabil în cunoștință de cauză, aplicabilă anumitor produși chimici periculoși și
pesticide care fac obiectul comerțului internațional, adoptată la Rotterdam la 10
septembrie 1998

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic

România aderă la Convenția privind procedura de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză (procedura PIC), aplicabilă anumitor produși chimici periculoși și pesticide care fac obiectul comerțului internațional, adoptată la Rotterdam la 10 septembrie 1998.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 16 decembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 4 martie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

ANEXA:

CONVENȚIA DE LA ROTTERDAM privind procedura de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză, aplicabilă anumitor produși chimici periculoși și pesticide care fac obiectul comerțului internațional

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 199 din data de 27 martie 2003

**CONVENȚIA DE LA ROTTERDAM din 10 septembrie 1998 privind
procedura de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză, aplicabilă anumitor
produși chimici periculoși și pesticide care fac obiectul comerțului internațional**

Părțile la convenție,

conștiente de impactul negativ asupra sănătății populației și asupra mediului al anumitor produși chimici periculoși și pesticide care fac obiectul comerțului internațional,

făcând apel la prevederile Declarației de la Rio privind mediul și dezvoltarea și ale cap. 19 din Agenda 21, intitulat "Gestionarea ecologică rațională a produșilor chimici toxici, care include prevenirea traficului internațional ilegal al produșilor toxici și periculoși",

având în vedere activitățile întreprinse de Programul Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP) și de Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO), în vederea instituirii Procedurii voluntare de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză, așa cum au fost stabilite în Instrucțiunile modificate de la Londra privind schimbul de informații referitoare la produșii chimici care fac obiectul comerțului internațional (denumite mai jos Instrucțiunile modificate de la Londra) și în Codul de conduită internațională al FAO pentru distribuirea și utilizarea pesticidelor (denumit mai jos Codul internațional de conduită),

ținând cont de circumstanțele și de nevoile specifice ale țărilor în curs de dezvoltare și ale țărilor cu economie în tranziție, în special de necesitatea de a întări capacitățile naționale de gestionare a produșilor chimici, inclusiv transferul de tehnologie, furnizarea de asistență tehnică și financiară și promovarea cooperării între părți,

constatând că anumite țări au cerințe specifice în materie de informații referitoare la mișcările impuse de tranzit,

convenind că practicile bune de gestionare a produșilor chimici ar trebui să fie încurajate în toate țările, ținând cont în special de regulile facultative de conduită enunțate în Codul internațional de conduită și în Codul de etică al Programului Națiunilor Unite pentru Mediu referitor la comerțul internațional cu produși chimici,

din dorința de a se asigura că produșii chimici exportați de pe teritoriul lor sunt ambalați și etichetați în așa fel încât să se protejeze în mod convenabil sănătatea populației și mediul, conform principiilor enunțate în Instrucțiunile modificate de la Londra și în Codul internațional de conduită,

recunoscând că politicile comerciale și cele de mediu ar trebui să fie complementare pentru a se asigura o dezvoltare durabilă,

subliniind că nici o prevedere a prezentei convenții nu trebuie interpretată ca antrenând în vreun fel o modificare a drepturilor și obligațiilor unei părți, rezultate dintr-un acord internațional în vigoare aplicabil produșilor chimici care fac obiectul comerțului internațional sau protecției mediului,

înțelegând că acele considerații menționate mai sus nu au ca obiect stabilirea unei ierarhii între prezenta convenție și alte acorduri internaționale,

hotărâte să protejeze atât sănătatea populației, inclusiv pe cea a consumatorilor și a lucrătorilor, cât și mediul, de impactul potențial negativ pe care îl pot avea anumiți produși chimici periculoși și pesticide care fac obiectul comerțului internațional,

au convenit cele ce urmează:

Art. 1: Scop

Prezenta convenție are drept scop să încurajeze împărțirea responsabilităților și cooperarea dintre părți în domeniul comerțului internațional cu anumiți produși chimici periculoși, pentru a proteja sănătatea populației și mediul de eventuale daune și pentru a contribui la utilizarea rațională, din punctul de vedere ecologic, a acestor produși, facilitând schimbul de informații referitoare la caracteristicile lor, instituind un procedeu național de luare a deciziilor, aplicabil importului și exportului acestora, și asigurând comunicarea acestor decizii părților.

Art. 2: Definiții

În cadrul prezentei convenții:

a) Produs chimic este o substanță prezentă fie izolat, fie într-un amestec sau într-un preparat, fie fabricată sau extrasă din natură și care nu include nici un organism viu. Această definiție acoperă categoriile următoare: pesticide (incluzându-se și preparatele pesticide extrem de periculoase) și produși industriali.

b) Produs chimic interzis este un produs chimic pentru care toate utilizările care intră în una sau mai multe categorii au fost interzise printr-o măsură de reglementare finală, în vederea protejării sănătății populației sau a mediului. Intră în cadrul acestei definiții produsele chimice a căror omologare a fost refuzată încă de la prima solicitare sau pe care industria le-a retras de pe piața internă sau cărora li s-a respins cererea de omologare națională, dacă s-a stabilit în mod clar că o astfel de măsură a fost luată în vederea protejării sănătății populației sau a mediului.

c) Produs chimic strict reglementat este produsul chimic pentru care în mod practic toate utilizările care se încadrează în una sau mai multe categorii au fost interzise printr-o măsură de reglementare finală, în vederea protejării sănătății populației sau a mediului, cu excepția anumitor utilizări precise care rămân autorizate. Intră în cadrul acestei definiții produșii chimici a căror omologare a fost refuzată pentru toate utilizările sau pe care industria i-a retras de pe piața internă ori cărora li s-a respins cererea de omologare națională, dacă s-a stabilit în mod clar că o astfel de măsură a fost luată în vederea protejării populației și a mediului.

d) Preparat pesticid extrem de periculos este produsul chimic preparat pentru a fi folosit ca pesticid și care are în condițiile utilizării efecte grave asupra sănătății populației sau mediului, observabile după o scurtă perioadă, după una sau mai multe expuneri.

e) Măsură de reglementare finală este o acțiune întreprinsă de către o parte, care nu necesită ulterior o altă acțiune de reglementare întreprinsă de către acea parte și care are drept scop interzicerea sau reglementarea în mod strict a produsului chimic.

f) Export și import reprezintă mișcările unui produs chimic de pe teritoriul unei părți pe teritoriul altei părți, excluzându-se operațiile simple de tranzit.

g) Parte este un stat sau o organizație regională de integrare economică, care a consimțit să se oblige prin prezenta convenție și pentru care convenția este în vigoare.

h) Organizația regională de integrare economică este orice organizație constituită din state suverane dintr-o regiune dată, căreia statele membre i-au transferat competențe referitoare la problemele gestionate de prezenta convenție și care a fost pe deplin autorizată, conform procedurilor sale interne, să semneze, să ratifice, să accepte, să aprobe această convenție sau să adere la ea.

i) Comitet de studiu al produșilor chimici este un organism subsidiar conform paragrafului 6 al art. 18.

Art. 3: Domeniul de aplicare a convenției

1. Prezenta convenție se aplică:

a) produșilor chimici interziși sau strict reglementați;

- b)preparatelor de pesticide extrem de periculoase.
- 2.Sunt excluse din domeniul de aplicare a prezentei convenții:
 - a)stupefiantele și substanțele psihotrope;
 - b)materialele radioactive;
 - c)deșeurile;
 - d)armele chimice;
 - e)produsele farmaceutice, inclusiv medicamentele de uz uman și uz veterinar;
 - f)produșii chimici utilizați ca aditivi alimentari;
 - g)produsele alimentare;
 - h)produșii chimici importați în cantități care nu riscă să pună în pericol sănătatea populației sau mediul, cu condiția ca ei să fie importați:
 - (i) în scopul unor lucrări de cercetare sau de analiză; sau
 - (ii) de către o persoană particulară pentru o utilizare personală, într-o cantitate rezonabilă.

Art. 4: Autorități naționale desemnate

- 1.Fiecare parte desemnează una sau mai multe autorități naționale abilitate să exercite în nume propriu funcțiile administrative stabilite prin prezenta convenție.
- 2.Fiecare parte caută să se asigure că autoritatea sau autoritățile sale naționale desemnate dispun de resurse suficiente pentru a se achita în mod eficace de sarcinile lor.
- 3.Fiecare parte comunică Secretariatului, cel mai târziu până la data intrării în vigoare a prezentei convenții, numele și adresa autorităților sale naționale desemnate. Ea informează imediat Secretariatul despre orice modificare privind numele sau adresa.
- 4.Secretariatul informează imediat părțile despre notificările pe care le-a primit conform paragrafului 3.

Art. 5: Procedura care se aplică produșilor chimici interziși sau strict reglementați

- 1.Fiecare parte care a adoptat o măsură de reglementare finală trebuie să notifice în scris aceasta Secretariatului. Această notificare trebuie făcută cât mai repede posibil, nu mai târziu de 90 de zile de la data la care măsura de reglementare finală intră în vigoare, și conține informațiile cerute conform anexei nr. I, dacă ele sunt disponibile.
- 2.Fiecare parte trebuie să notifice în scris Secretariatului, la data intrării în vigoare a prezentei convenții pentru respectiva parte, măsurile de reglementare finale, care sunt deja în vigoare la acea dată, cu excepția acelor părți care au transmis notificarea măsurilor de reglementare finale în conformitate cu Instrucțiunile modificate de la Londra sau cu cele ale Codului internațional de conduită, considerându-se că nu mai este nevoie să se retransmită acele notificări.
- 3.Secretariatul trebuie să verifice, cât mai repede posibil, dar nu mai târziu de 6 luni după primirea unei notificări, conform paragrafelor 1 și 2, dacă această notificare conține informațiile cerute conform anexei nr. I. Dacă notificarea conține informațiile cerute, Secretariatul transmite imediat tuturor părților un rezumat al informațiilor primite; dacă notificarea nu conține informațiile cerute, Secretariatul va informa partea notificatoare respectivă despre acest lucru.
- 4.Secretariatul comunică părților, la fiecare 6 luni, un rezumat al informațiilor care i-au fost transmise, conform celor prevăzute la paragrafele 1 și 2, incluzându-se și informațiile care figurează în notificările care nu conțin toate informațiile cerute conform anexei nr. I.
- 5.Când Secretariatul a primit pentru un anumit produs chimic cel puțin o notificare provenită de la două regiuni diferite considerate puncte finale ale procedurii consimțământului prealabil în cunoștință de cauză, transmite notificările Comitetului de studiu al produșilor chimici după ce a verificat că acestea sunt în conformitate cu prevederile anexei nr. I. Componenta regiunilor care

aplică procedura consimțământului prealabil în cunoștință de cauză - PIC va fi definită printr-o decizie adoptată prin consens la prima reuniune a Conferinței părților.

6.Comitetul de studiu al produșilor chimici examinează informațiile conținute în astfel de notificări și, pe baza criteriilor stabilite în anexa nr. II, recomandă Conferinței părților să supună sau nu produsul chimic considerat procedurii de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză și, ca urmare, să-l înscrie sau nu în anexa nr. III.

Art. 6: Procedura care se aplică preparatelor de pesticide extrem de periculoase

1.Orice parte care este țară în curs de dezvoltare sau țară cu economie în tranziție și care se confruntă cu probleme care au drept cauză utilizarea pe teritoriul său a unui preparat pesticid extrem de periculos poate propune Secretariatului să înscrie acest preparat în anexa nr. III. În acest scop partea în cauză poate face apel la cunoștințele tehnice provenite din orice sursă competentă. Propunerea trebuie să cuprindă informațiile cerute în prima parte a anexei nr. IV.

2.După primirea unei propuneri făcute în baza paragrafului 1, Secretariatul verifică în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai târziu de 6 luni, dacă propunerea conține informațiile cerute conform primei părți a anexei nr. IV. Dacă propunerea conține aceste informații, Secretariatul transmite imediat un rezumat tuturor părților. În cazul în care propunerea nu conține informațiile cerute, Secretariatul va informa despre acest lucru partea care a trimis respectiva propunere.

3.Secretariatul adună informațiile suplimentare cerute în a doua parte a anexei nr. IV, referitoare la propunerile care i-au fost adresate conform paragrafului 2.

4.Dacă pentru un anumit preparat de pesticid extrem de periculos sunt îndeplinite dispozițiile paragrafelor 2 și 3 de mai sus, Secretariatul transmite propunerea și informațiile conexe Comitetului de studiu al produșilor chimici.

5.Comitetul de studiu al produșilor chimici examinează informațiile furnizate în propunerea făcută, precum și orice alte informații suplimentare, în conformitate cu criteriile stabilite în partea a III-a a anexei nr. IV, și recomandă Conferinței părților să supună sau nu preparatul de pesticid extrem de periculos procedurii de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză și, drept urmare, înscrierea sau neînscrierea în anexa nr. III.

Art. 7: Înscrierea produșilor chimici în anexa nr. III

1.Pentru fiecare dintre produșii chimici pentru care Comitetul de studiu al produșilor chimici a decis să recomande înscrierea în anexa nr. III, acesta stabilește un proiect de document de orientare a deciziilor. Documentul de orientare a deciziilor cuprinde cel puțin informațiile cerute conform anexei nr. I sau, după caz, conform anexei nr. IV; de asemenea, documentul conține informații referitoare la utilizările produsului chimic într-o altă categorie decât cea pentru care se aplică măsura de reglementare finală.

2.Recomandarea precizată în paragraful 1, însoțită de proiectul de document de orientare a deciziilor, este transmisă Conferinței părților. Conferința părților decide dacă produsul chimic trebuie supus procedurii de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză și, în consecință, înscris în anexa nr. III și aprobă proiectul de document de orientare a deciziilor.

3.O dată ce Conferința părților a decis să înscrie un nou produs chimic în anexa nr. III și aprobă documentul corespunzător de orientare a deciziilor, Secretariatul informează imediat despre acest fapt toate părțile.

Art. 8: Produșii chimici supuși procedurii voluntare de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză

Conferința părților decide la prima reuniune să înscrie în anexa nr. III orice produs chimic, altul decât produsele înscrise în anexa nr. III, supuse procedurii voluntare de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză înainte de data acestei prime reuniuni, sub rezerva asigurării îndeplinirii tuturor condițiilor cerute pentru înscrierea în anexa nr. III.

Art. 9: Radierea produșilor chimici incluși în anexa nr. III

1. Dacă o parte comunică Secretariatului informații care nu erau disponibile în momentul deciziei de înscriere a produsului chimic în anexa nr. III și care indică faptul că această înscriere nu se mai justifică avându-se în vedere criteriile enunțate în anexa nr. II sau IV, Secretariatul transmite acele informații Comitetului de studiu al produșilor chimici.

2. Comitetul de studiu al produșilor chimici examinează informațiile primite în conformitate cu prevederile paragrafului 1. Acesta stabilește un proiect revizuit de document de orientare a deciziilor, pentru fiecare produs chimic, pentru care decide recomandarea radierii din anexa nr. III pe baza criteriilor enunțate în anexa nr. II sau, după caz, în anexa nr. IV.

3. Recomandarea cuprinsă în paragraful 2 de mai sus este transmisă Conferinței părților, însoțită de un proiect revizuit de document de orientare a deciziilor. Conferința părților decide dacă trebuie să se radieze produsul chimic din anexa nr. III și aprobă proiectul revizuit de document de orientare a deciziilor.

4. O dată ce Conferința părților a decis să se radieze un produs chimic din anexa nr. III și să se aprobe documentul revizuit de orientare a deciziilor, Secretariatul informează imediat despre acest fapt toate părțile.

Art. 10: Obligațiile privind importurile de produși chimici înscrși în anexa nr. III

1. Fiecare parte aplică măsurile legislative sau administrative adecvate pentru a asigura luarea deciziei în termen, în ceea ce privește importul de produși chimici înscrși în anexa nr. III.

2. Pentru un produs dat fiecare parte trimite Secretariatului, cât de repede posibil, dar nu mai târziu de 9 luni după data expedierii documentului de orientare a deciziilor, menționat în paragraful 3 al art. 7, un răspuns referitor la viitorul import al produsului. Dacă partea modifică acest răspuns, ea va prezenta imediat Secretariatului un răspuns revizuit.

3. Secretariatul, la expirarea termenului indicat în paragraful 2, adresează imediat părții care nu a trimis răspunsul o cerere scrisă solicitând părții să facă acest lucru. În cazul în care partea nu este în măsură să dea un răspuns, Secretariatul o ajută, dacă este cazul, pentru ca partea să transmită răspunsul în intervalul de timp indicat în ultima frază a paragrafului 2 al art. 11.

4. Răspunsul conform paragrafului 2 constă în:

a) emiterea unei decizii finale, conform măsurilor legislative sau administrative, privind:

(i) permiterea importului;

(ii) respingerea importului; sau

(iii) permiterea importului în anumite condiții precizate;

b) un răspuns provizoriu, care poate cuprinde:

(i) o declarație provizorie, prin care se consimte importul cu sau fără specificarea unor condiții, sau nepermiterea importului în perioada provizorie;

(ii) o declarație care precizează că este în curs de elaborare o decizie definitivă;

(iii) o cerere privind informații suplimentare, adresată Secretariatului sau părții care a notificat deja măsura de reglementare finală;

(iv) o cerere de asistență adresată Secretariatului în scopul evaluării produsului chimic.

5. Răspunsul conform paragrafului 4 lit. a) sau b) se aplică categoriei sau categoriilor indicate în anexa nr. III pentru produsul chimic considerat.

6. O decizie finală trebuie să fie însoțită de informații referitoare la măsurile legislative sau administrative pe care se bazează această decizie.

7. Fiecare parte transmite Secretariatului, nu mai târziu de la data intrării în vigoare a convenției pentru partea în cauză, răspunsurile pentru fiecare produs chimic înscris în anexa nr. III. Părțile care au transmis răspunsurile în baza versiunii modificate a Instrucțiunilor modificate de la Londra sau a Codului internațional de conduită nu sunt obligate să le comunice din nou.

8. Fiecare parte pune la dispoziția persoanelor fizice și juridice interesate din jurisdicția sa răspunsurile, conform măsurilor sale legislative sau administrative.

9. O parte care, conform paragrafelor 2 și 4 de mai sus și paragrafului 2 al art. 11, ia decizia de a nu consimți la importul unui produs chimic sau de a nu consimți decât în condiții precise trebuie, dacă nu a făcut-o deja, să interzică în mod simultan sau să se supună aceluiași condiții:

a) importul produsului chimic considerat, indiferent de proveniență;

b) producția internă a produsului chimic în scopul utilizării pe piața internă.

10. La fiecare 6 luni Secretariatul informează toate părțile despre răspunsurile pe care le-a primit. Secretariatul transmite în special informații referitoare la măsurile legislative sau administrative pe care se bazează deciziile luate de către părți, atunci când aceste informații sunt disponibile. Pe lângă acestea Secretariatul trebuie să semnaleze părților toate cazurile în care nu s-a reușit să se transmită un răspuns.

Art. 11: Obligațiile privind exportul de produși chimici înscriși în anexa nr. III

1. Fiecare parte exportatoare trebuie:

a) să aplice măsurile legislative sau administrative specifice pentru a comunica persoanelor interesate de sub jurisdicția sa răspunsurile transmise de Secretariat, conform paragrafului 10 al art. 10;

b) să ia măsuri legislative sau administrative specifice pentru a se asigura că exportatorii din jurisdicția sa dau curs deciziilor conținute în fiecare răspuns, într-un interval nu mai mare de 6 luni de la data la care Secretariatul a comunicat pentru prima oară acest răspuns părților, conform paragrafului 10 al art. 10; c) să acorde consultanță și să asigure asistență părților importatoare, la cerere, după cum s-a convenit, pentru ca:

(i) părțile să poată obține informații suplimentare, care să le ajute să ia măsuri în conformitate cu paragraful 4 al art. 10 și cu paragraful 2 lit. c) de mai jos;

(ii) părțile să-și dezvolte capacitățile și mijloacele în scopul gestionării în condiții de securitate a produșilor chimici pe întreaga durată a ciclului de viață.

2. Fiecare parte verifică faptul ca nici un produs chimic înscris în anexa nr. III să nu fie exportat de pe teritoriul său către oricare altă parte importatoare care, în circumstanțe deosebite, nu și-a comunicat răspunsul sau a comunicat un răspuns provizoriu, dar care nu conține și o decizie provizorie cu privire la import, cu excepția următoarelor cazuri:

a) dacă este vorba de un produs chimic care la data importului este omologat ca produs chimic de partea importatoare; sau

b) dacă este vorba de un produs chimic pentru care există dovada că a fost utilizat sau importat de partea importatoare și pentru care nu s-a luat nici o măsură de reglementare care să-i interzică utilizarea; sau

c) dacă exportatorul a cerut și a primit un consimțământ explicit în vederea importului, prin intermediul autorității naționale desemnate de partea importatoare. Partea importatoare răspunde cererii de consimțământ în 60 de zile și notifică rapid decizia sa Secretariatului.

Obligațiile părților exportatoare în conformitate cu prezentul paragraf intră în vigoare la expirarea unui termen de 6 luni de la data la care Secretariatul a informat pentru prima dată

părțile, conform paragrafului 10 al art. 10, care prevede că în cazul în care o parte nu a transmis răspunsul sau a transmis un răspuns provizoriu, care nu conține o decizie provizorie, atunci obligațiile părților continuă să se aplice timp de un an.

Art. 12: Notificarea exportului

1. Când un produs chimic interzis sau strict reglementat de o parte este exportat de pe teritoriul său, partea în cauză adresează o notificare a exportului părții importatoare. Notificarea de export cuprinde informațiile indicate în anexa nr. V.

2. Notificarea de export este trimisă pentru produsul chimic considerat înainte de primul export, în urma adoptării măsurii de reglementare finală la care produsul se raportează. Drept urmare, o notificare a exportului este trimisă înainte de primul export în anul calendaristic respectiv. Cerința notificării înaintea exportului poate fi amânată de către autoritatea națională desemnată a părții importatoare.

3. O parte exportatoare trimite o notificare a exportului actualizată după ce a adoptat o măsură de reglementare finală care produce o schimbare importantă în ceea ce privește interdicția sau stricta reglementare a produsului chimic considerat.

4. Partea importatoare confirmă primirea primei notificări a exportului pe care o primește după adoptarea măsurii de reglementare finală. Dacă partea exportatoare nu a primit confirmare de primire într-un interval de 30 de zile de la trimiterea notificării exportului, ea va trimite o a doua notificare. Partea exportatoare va face în așa fel încât cea de-a doua notificare să ajungă la partea importatoare.

5. Obligațiile menționate în paragraful 1 nu mai sunt valabile când:

a) produsul chimic a fost înscris în anexa nr. III;

b) partea importatoare a adresat un răspuns Secretariatului referitor la produsul chimic considerat, conform paragrafului 2 al art. 10;

c) Secretariatul a comunicat răspunsul părților conform paragrafului 10 al art. 10.

Art. 13: Informații care trebuie să însoțească produșii chimici exportați

1. Conferința părților încurajează Organizația Mondială a Vămirilor să atribuie fiecărui produs chimic sau grup de produși chimici înscriși în anexa nr. III, după caz, un cod specific din Sistemul armonizat de codificare. Fiecare parte cere ca, atunci când s-a atribuit un cod unui produs chimic înscris în anexa nr. III, acesta să figureze în documentul de expediere care însoțește exportul.

2. Fiecare parte solicită ca, fără a prejudicia condițiile cerute de partea importatoare, produșii chimici înscriși în anexa nr. III și produșii chimici interziși sau strict reglementați pe teritoriul său să fie supuși, când sunt exportați, regulilor de etichetare care asigură disponibilitatea informațiilor cu privire la riscurile și/sau pericolele pentru sănătatea populației sau pentru mediu, ținându-se cont de normele internaționale aplicabile în domeniu.

3. Fiecare parte solicită ca, fără a prejudicia condițiile cerute de partea importatoare, produșii chimici care fac obiectul unor reguli de etichetare referitoare la sănătatea populației sau la mediu pe teritoriul său să fie supuși, când sunt exportați, regulilor de etichetare capabile să asigure difuzarea informațiilor disponibile cu privire la riscurile sau pericolele pentru sănătatea populației ori pentru mediu, ținându-se cont de normele internaționale aplicabile în domeniu.

4. Referitor la produșii chimici precizați în paragraful 2 și destinați a fi utilizați în scopuri profesionale, fiecare parte se asigură ca fișa tehnică de securitate, întocmită după un model

internațional recunoscut și care cuprinde informațiile disponibile cele mai recente, să fie transmisă fiecărui importator.

5. Informațiile care figurează pe etichetă și pe fișa tehnică de securitate sunt, pe cât posibil, traduse în cel puțin una dintre limbile oficiale ale părții importatoare.

Art. 14: Schimbul de informații

1. Părțile facilitează, după cum s-a convenit și conform scopului prezentei convenții:

a) schimbul de informații științifice, tehnice, economice și juridice referitoare la producții chimice care intră în domeniul de aplicare a prezentei convenții, inclusiv schimbul de informații de ordin toxicologic și ecotoxicologic și de informații privind securitatea chimică;

b) comunicarea de informații publice referitoare la măsurile interne de reglementare care prezintă interes pentru obiectivele prezentei convenții;

c) comunicarea de informații altor părți, în mod direct sau prin intermediul Secretariatului, referitoare la măsurile naționale de reglementare care limitează în mod deosebit una sau mai multe utilizări ale produsului chimic, după cum s-a convenit.

2. Părțile care schimbă informații conform prezentei convenții protejează caracterul confidențial al informațiilor, după cum s-a convenit în mod reciproc.

3. Informațiile următoare nu sunt considerate confidențiale conform prezentei convenții:

a) informațiile enunțate în anexele nr. I și IV și comunicate conform art. 5 și 6;

b) informațiile care figurează în fișa tehnică de securitate conform paragrafului 4 al art. 13;

c) data de expirare a produsului chimic;

d) informații referitoare la precauțiile ce trebuie luate, inclusiv categoria de pericol, natura riscului și indicații referitoare la măsurile de securitate;

e) prezentarea sintetică a rezultatelor testelor toxicologice și ecotoxicologice.

4. Data la care a fost obținut produsul chimic nu este considerată confidențială conform prezentei convenții.

5. Orice parte care are nevoie de informații legate de tranzitarea teritoriului său de către producții chimice înscrise în anexa nr. III poate cere Secretariatului aceste informații, iar acesta va furniza informațiile respective tuturor părților.

Art. 15: Aplicarea convenției

1. Fiecare parte ia măsurile necesare pentru a stabili și întări infrastructura și instituțiile naționale în vederea aplicării în mod eficient a prezentei convenții. Aceste măsuri vor include, dacă este necesar, adoptarea unei legislații naționale sau a unor măsuri administrative ori modificarea acestora, având drept scop:

a) stabilirea bazelor de date și registrelor naționale, care conțin informații despre securitatea produșilor chimici;

b) încurajarea inițiativelor industriei pentru promovarea securității chimice;

c) promovarea acordurilor liber consimțite, ținându-se cont de dispozițiile art. 16.

2. Fiecare parte urmărește, pe cât posibil, ca publicul să aibă acces, așa cum s-a convenit, la informațiile privind manipularea produșilor chimici, gestionarea situațiilor în caz de accidente și la informații despre posibilitățile de înlocuire cu substanțe mai puțin periculoase pentru sănătatea populației și mediu decât producții chimice înscrise în anexa nr. III.

3. Părțile convin, la nevoie, să coopereze, direct sau prin intermediul organizațiilor internaționale competente, pentru aplicarea prezentei convenții la nivel subregional, regional și mondial.

4. Nici o dispoziție a prezentei convenții nu trebuie interpretată ca o limitare a drepturilor părților de a lua măsuri mai stricte decât cele prevăzute în convenție, pentru a proteja mai bine sănătatea

populației și mediul, cu condiția ca acestea să fie compatibile cu dispozițiile convenției și conforme cu regulile de drept internațional.

Art. 16: Asistența tehnică

Părțile, ținând cont de cerințele specifice ale țărilor în curs de dezvoltare și ale țărilor cu o economie în tranziție, cooperează pentru promovarea asistenței tehnice necesare dezvoltării infrastructurilor și capacităților care să permită acestora gestionarea produșilor chimici și aplicarea prezentei convenții.

Părțile care dispun de programe mai avansate referitoare la reglementarea produșilor chimici ar trebui să furnizeze asistență tehnică, inclusiv pregătire profesională, și altor părți, pentru ca acestea să poată să se doteze cu infrastructurile și capacitățile necesare pentru a gestiona produșii chimici pe durata întregului ciclu de viață.

Art. 17: Procedura care se aplică în caz de nerespectare a convenției

Conferința părților elaborează și aprobă, cât mai repede posibil, procedurile și mecanismele instituționale care permit determinarea cazurilor de nerespectare a dispozițiilor prezentei convenții și măsurile care trebuie luate în privința părților contraveniente.

Art. 18: Conferința părților

- 1.** Prin prezentele prevederi s-a instituit Conferința părților.
- 2.** Prima reuniune a Conferinței părților este convocată de directorul executiv al Programului Națiunilor Unite pentru Mediu împreună cu directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură în nu mai puțin de un an de la intrarea în vigoare a convenției. Drept urmare, Conferința părților ține reuniuni ordinare la intervale regulate, așa cum s-a stabilit.
- 3.** Reuniunile extraordinare ale Conferinței părților au loc în orice alt moment, dacă ele sunt considerate necesare sau la cererea scrisă a unei părți, cu condiția ca cel puțin o treime din numărul părților să susțină această cerere.
- 4.** La prima reuniune Conferința părților hotărăște și își adoptă prin consens regulamentul interior și regulile sale de gestiune financiară și pe cele ale tuturor organismelor subsidiare, precum și dispozițiile financiare pentru funcționarea Secretariatului.
- 5.** Conferința părților evaluează și revizuieste în permanență aplicarea convenției. Ea îndeplinește funcțiile care i-au fost atribuite de către convenție și în acest scop:
 - a)** creează, conform dispozițiilor paragrafului 6 de mai jos, organisme subsidiare pe care le consideră necesare pentru bunul mers al aplicării convenției;
 - b)** cooperează, dacă este necesar, cu organizațiile internaționale și cu organismele neguvernamentale competente;
 - c)** examinează și ia toate măsurile care ar putea fi necesare pentru a realiza obiectivele convenției.
- 6.** Conferința părților, la prima sa reuniune, creează un organism subsidiar, denumit Comitet de studiu al produșilor chimici, care va exercita funcțiile atribuite de convenție. În acest scop:
 - a)** membrii Comitetului de studiu al produșilor chimici sunt numiți de Conferința părților. Comitetul de studiu al produșilor chimici este compus dintr-un număr limitat de specialiști pentru gestionarea produșilor chimici, desemnați de guverne. Membrii Comitetului de studiu al produșilor chimici sunt numiți pe baza unei repartizări geografice echitabile, pentru a se asigura un echilibru între părțile țărilor dezvoltate și părțile țărilor în curs de dezvoltare;
 - b)** Conferința părților decide asupra mandatului, organizării și funcționării Comitetului de studiu al produșilor chimici;

c)Comitetul de studiu al produşilor chimici depune toate eforturile pentru a adopta recomandările prin consens. Când eforturile de atingere a consensului sunt epuizate şi acesta nu este posibil, recomandările sunt adoptate, în ultimă instanţă, cu majoritatea a două treimi din numărul membrilor prezenţi şi votanţi.

7.Organizaţia Naţiunilor Unite, instituţiile sale specializate şi Agenţia Internaţională pentru Energie Atomică, dar şi orice alt stat care nu este parte la convenţie pot fi reprezentate la reuniunea Conferinţei părţilor ca observatori. Orice organism sau instituţie cu caracter naţional ori internaţional, guvernamental sau neguvernamental, competentă în domeniile tratate de convenţie şi care a informat Secretariatul că vrea să fie reprezentată la o reuniune a Conferinţei părţilor ca observator, poate fi admisă ca observator de cel puţin o treime din numărul părţilor prezente, care nu se opun acestui fapt. Admiterea şi participarea observatorilor sunt reglementate printr-un regulament interior al Conferinţei părţilor.

Art. 19: Secretariat

1.Prin prezentele prevederi s-a instituit Secretariatul.

2.Funcţiunile Secretariatului sunt următoarele:

a)să organizeze reuniunile Conferinţei părţilor şi ale organismelor subsidiare, asigurându-le acestora şi sprijinul necesar, după cum s-a convenit;

b)să ajute părţile, în special părţile ţări în curs de dezvoltare şi părţile ţări cu economie în tranziţie, la cerere, să aplice prezenta convenţie;

c)să asigure coordonarea necesară cu secretariatele altor organisme internaţionale competente;

d)să preia, sub supravegherea Conferinţei părţilor, dispoziţii administrative şi contractuale de care ar putea avea nevoie pentru a-şi îndeplini în mod eficient funcţiunile sale;

e)să se achite de alte sarcini de secretariat, precizate în convenţie, şi să îndeplinească orice altă funcţie care i-a fost încredinţată de Conferinţa părţilor.

3.Funcţiunile Secretariatului convenţiei sunt exercitate împreună cu directorul executiv al Programului Naţiunilor Unite pentru Mediu şi de către directorul general al Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru Alimentaţie şi Agricultură, sub rezerva ca ei să convină asupra dispoziţiilor, iar acestea trebuie aprobate de Conferinţa părţilor.

4.Conferinţa părţilor poate decide, prin votul majorităţii a trei părţi din numărul părţilor prezente şi votante, să încredinţeze funcţii de secretariat uneia sau mai multor organizaţii internaţionale competente, în cazul în care se estimează că Secretariatul nu funcţionează cum s-a prevăzut.

Art. 20: Reglementările diferendelor

1.Părţile îşi reglementează toate diferendele legate de interpretarea sau aplicarea convenţiei pe calea negocierii sau prin orice alt mijloc paşnic ales de ele.

2.Când se ratifică, se acceptă sau se aprobă prezenta convenţie ori când se aderă la aceasta sau în orice alt moment orice parte care nu este organizaţie regională de integrare economică poate declara, printr-un document scris trimis depozitarului, că pentru orice diferend legat de interpretarea sau aplicarea convenţiei admite ca obligatorii, în relaţiile sale cu orice parte, unul sau două moduri de reglementare a diferendelor, care constau în:

a)a recurge la un arbitraj conform procedurilor care vor fi adoptate cât mai repede posibil de către Conferinţa părţilor într-o anexă;

b)a prezenta diferendul în faţa Curţii Internaţionale de Justiţie.

3.Orice organizaţie regională de integrare economică, parte a convenţiei, poate face o declaraţie, cu acelaşi efect, referitoare la arbitraj, conform procedurii stabilite la lit. a) a paragrafului 2.

4. Orice declarație făcută conform paragrafului 2 rămâne în vigoare până la expirarea perioadei stipulate în aceasta sau până la expirarea perioadei de 3 luni de la depunerea pe lângă depozitar a notificării scrise privind revocarea sa.

5. Expirarea unei declarații, notificarea revocării sau depunerea unei noi declarații nu afectează cu nimic procedura angajată în fața unui tribunal arbitral sau în fața Curții Internaționale de Justiție, în afara cazului în care părțile diferendului au convenit altfel.

6. Dacă părțile diferendului nu au acceptat aceeași procedură sau o altă procedură prevăzută la paragraful 2 și dacă ele nu și-au putut rezolva diferendul într-un interval de 12 luni după notificarea adresată de către o parte celeilalte părți, în ceea ce privește existența diferendului dintre ele, diferendul ajunge în fața unei comisii de conciliere, la cererea uneia dintre părțile diferendului. Comisia de conciliere depune un raport care conține recomandările sale. Procedurile adiționale referitoare la comisia de conciliere vor figura într-o anexă pe care Conferința părților o va adopta cel mai târziu la cea de-a doua reuniune.

Art. 21: Amendamente la convenție

1. Orice parte poate propune amendamente la prezenta convenție.

2. Amendamentele la prezenta convenție sunt adoptate la una dintre reuniunile Conferinței părților. Textul oricărui proiect de amendament este comunicat părților prin Secretariat cu cel puțin 6 luni înaintea reuniunii la care textul va fi prezentat pentru adoptare. Secretariatul comunică, de asemenea, proiectele de amendamente semnatarilor prezentei convenții și, cu titlu informativ, depozitarului.

3. Părțile nu vor precupeți nici un efort pentru a ajunge la un acord prin consens asupra oricărui amendament propus la prezenta convenție. Dacă toate eforturile depuse în acest sens sunt epuizate și nu a intervenit nici un acord, amendamentul este adoptat în cele din urmă prin votul majorității, reprezentând trei pătrimi din numărul părților prezente la reuniune cu drept de vot.

4. Depozitarul prezintă amendamentul tuturor părților în scopul ratificării, acceptării sau adoptării.

5. Ratificarea, acceptarea sau aprobarea unui amendament este notificată în scris depozitarului. Un amendament adoptat conform paragrafului 3 intră în vigoare pentru părțile care l-au acceptat într-un interval de 90 de zile de la data depunerii documentelor de ratificare, de acceptare sau de aprobare de către cel puțin trei pătrimi din numărul părților. Drept urmare, amendamentul intră în vigoare pentru orice altă parte la 90 de zile de la depunerea de către partea în cauză a instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aprobare a amendamentului.

Art. 22: Adoptarea anexelor și amendamentelor la anexe

1. Anexele la prezenta convenție fac parte integrantă din aceasta și, în lipsa altor dispoziții contrare, orice referire la convenție constituie în același timp și o referire la anexele sale.

2. Anexele sunt în mod exclusiv legate de problemele de procedură sau de ordin științific, tehnic ori administrativ.

3. Propunerea, adoptarea și intrarea în vigoare a anexelor suplimentare la prezenta convenție sunt reglementate de următoarea procedură:

a) anexele suplimentare sunt propuse și adoptate conform procedurii prezentate în paragrafele 1, 2 și 3 ale art. 21;

b) orice parte care nu poate accepta o anexă suplimentară informează depozitarul despre acest fapt printr-o notificare scrisă, în anul care urmează după data comunicării adoptării anexei suplimentare de către depozitar. Acesta informează fără întârziere toate părțile despre orice notificare primită. O parte poate în orice moment să retragă o notificare anterioară privind

neacceptarea unei anexe suplimentare; în acest caz anexa intră în vigoare pentru partea în cauză, ținându-se cont de dispozițiile lit. c) de mai jos;

c) la expirarea termenului de un an, socotit de la data comunicării de către depozitar a adoptării unei anexe suplimentare, anexa intră în vigoare pentru toate părțile care nu au comunicat notificarea conform dispozițiilor lit. b) de mai sus.

4. Cu excepția cazului anexe nr. III, propunerea, adoptarea și intrarea în vigoare a amendamentelor la anexele prezentei convenții sunt supuse aceluiași proceduri ca la propunerea, adoptarea și intrarea în vigoare a anexelor suplimentare la convenție.

5. Propunerea, adoptarea și intrarea în vigoare a amendamentelor la anexa nr. III se derulează după următoarea procedură:

a) amendamentele la anexa nr. III sunt propuse și adoptate conform procedurii enunțate în art. 5-9 și în paragraful 2 al art. 21;

b) Conferința părților ia decizii referitoare la adoptarea unui amendament prin consens;

c) orice decizie de modificare a anexe nr. III este imediat comunicată părților prin depozitar. Amendamentul intră în vigoare pentru toate părțile la data indicată în decizie.

6. Dacă o anexă suplimentară sau un amendament la o anexă se raportează la un amendament la convenție, amendamentul sau anexa nu intră în vigoare decât când amendamentul la convenție intră în vigoare.

Art. 23: Dreptul de vot

1. Ținând cont de dispozițiile paragrafului 2 de mai jos, fiecare parte la prezenta convenție are drept de vot.

2. Organizațiile regionale de integrare economică dispun, pentru a-și exercita dreptul la vot, în domeniile pentru care sunt competente, de un număr de voturi egal cu numărul statelor membre care sunt părți la prezenta convenție. Aceste organizații nu-și exercită dreptul de vot dacă un stat dintre statele membre își exercită dreptul său de vot și invers.

3. În cadrul prezentei convenții, prin părți prezente și votante se înțelege părțile prezente care își exercită dreptul de vot printr-un vot afirmativ sau negativ.

Art. 24: Semnarea

Prezenta convenție este deschisă semnării, pentru toate statele și organizațiile regionale de integrare economică, la Rotterdam pe 11 septembrie 1998 și la sediul Organizației Națiunilor Unite din New York, din 12 septembrie 1998 până pe 10 septembrie 1999.

Art. 25: Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea

1. Prezenta convenție este supusă ratificării, acceptării sau aprobării statelor ori organizațiilor regionale de integrare economică. Ea este deschisă aderării statelor și organizațiilor regionale de integrare economică din ziua când ea nu mai este deschisă semnării. Documentele de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare sunt depuse pe lângă depozitar.

2. Orice organizație regională de integrare economică, care devine parte la prezenta convenție, fără ca nici unul dintre statele sale membre să fie parte la convenție, are toate obligațiile stipulate în convenție. Când unul sau mai multe state membre din aceste organizații sunt părți la convenție, organizația și statele sale membre convin asupra responsabilităților legate de obligațiile ce le revin pe baza convenției. Astfel, organizația și statele sale membre nu sunt abilitate să-și exercite în mod concurențial drepturile conform convenției.

3. În cadrul documentelor de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare organismele regionale de integrare economică declară sfera de competențe referitoare la problemele cerute de

către convenție. Între altele, aceste organizații informează depozitarul, care la rândul său comunică părților, despre orice modificare pertinentă apărută în cadrul sferei de competență.

Art. 26: Intrarea în vigoare

- 1.** Prezenta convenție intră în vigoare după 90 de zile de la data depunerii celui de-al 50-lea document de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare.
- 2.** Pentru orice stat sau organizație regională de integrare economică care ratifică, acceptă sau aprobă convenția sau care aderă, după depunerea celui de-al 50-lea document de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, convenția va intra în vigoare după 90 de zile de la data la care s-a depus documentul de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare.
- 3.** Conform paragrafelor 1 și 2, orice document depus de către o organizație regională de integrare economică nu trebuie considerat ca un document în plus față de documentele deja depuse de statele membre ale organizației în cauză.

Art. 27: Condiții

La prezenta convenție nu se poate face nici o obiecție.

Art. 28: Denunțarea

- 1.** La expirarea unei perioade de 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentei convenții pentru o parte, partea respectivă poate denunța în orice moment convenția, prin notificare scrisă transmisă depozitarului.
- 2.** Orice denunțare devine valabilă la expirarea unei perioade de un an de la data primirii notificării de denunțare de către depozitar sau la orice altă dată care va putea fi specificată în notificarea de denunțare.

Art. 29: Depozitar

Secretariatul General al Organizației Națiunilor Unite este depozitarul prezentei convenții.

Art. 30: Texte autentice

Originalul prezentei convenții în limbile engleză, arabă, chineză, spaniolă, franceză și rusă este în mod egal autentic și este depus la Secretariatul General al Organizației Națiunilor Unite.

Ca urmare, subsemnații, abilitați cu depline puteri, au semnat prezenta convenție.

Întocmită la Rotterdam la 10 septembrie 1998.

*) Traducere.

ANEXA Nr. I: INFORMAȚII care trebuie să fie cuprinse în notificările stabilite conform art. 5

Notificările trebuie să cuprindă următoarele informații:

1. Produși chimici: proprietăți, identificare și utilizare:

a) denumirea uzuală;

b) denumirea chimică în conformitate cu nomenclatura internațională recunoscută (de exemplu: Uniunea Internațională de Chimie Pură și Aplicată - IUPAC), acolo unde o astfel de nomenclatură există;

c) denumirile comerciale ale produșilor sau preparatelor;

d) numerele de cod: cod CAS (Chemical Abstract Service - Serviciu de prescurtare analitică chimică), cod din cadrul Sistemului armonizat al Codului vamal și alte numere de cod;

e) informații legate de încadrarea în categoria de pericolozitate a produsului chimic;

f) utilizarea sau utilizările produsului chimic;

g) proprietățile fizico-chimice, toxicologice și ecotoxicologice.

2. Măsura de reglementare finală:

a) informații legate de măsura de reglementare finală:

(i) prezentarea pe scurt a măsurii de reglementare finală;

(ii) referiri la documentul de reglementare;

(iii) data intrării în vigoare a măsurii de reglementare finală;

(iv) specificarea dacă măsura de reglementare finală a fost luată după evaluarea riscurilor sau pericolozității. În cazul unui răspuns afirmativ, se fac precizări în ceea ce privește această evaluare și asupra documentației relevante utilizate;

(v) motivele care au determinat luarea măsurii de reglementare finală privind sănătatea populației, inclusiv cele legate de sănătatea consumatorilor și lucrătorilor și cele legate de mediu;

(vi) prezentarea pe scurt a pericolelor și riscurilor pentru sănătatea populației, inclusiv a celor legate de sănătatea consumatorilor și a lucrătorilor și a celor legate de mediu și a efectelor scontate a se obține ca urmare a aplicării măsurii de reglementare finală;

b) categoria sau categoriile cărora li se aplică măsura de reglementare finală, pentru fiecare categorie fiind necesar să se prezinte:

(i) utilizarea sau utilizările interzise prin măsura de reglementare finală;

(ii) utilizarea sau utilizările care sunt permise;

(iii) estimarea, când este posibil, a cantităților de produs chimic, produse importate, exportate și utilizate;

c) indicarea, pe cât posibil, a interesului referitor la măsura de reglementare finală pentru alte state și regiuni;

d) alte informații utile, dintre care:

(i) evaluarea impactului socioeconomic al măsurii de reglementare finală;

(ii) informații disponibile despre soluțiile alternative de înlocuire și riscurile acestora, de exemplu:

- strategiile de combatere a substanțelor care dăunează sănătății populației;
- metode și procedee industriale, incluzând tehnici mai puțin poluante.

ANEXA Nr. II: CRITERII de înscriere a produșilor chimici interziși sau strict reglementați în anexa nr. III

Când examinează notificările transmise de Secretariat conform paragrafelor 5 și 6 ale art. 5 din convenție, Comitetul de studiu al produșilor chimici întreprinde următoarele:

a) confirmă că măsura de reglementare finală a fost luată pentru a proteja sănătatea populației sau mediul;

b) verifică dacă măsura de reglementare finală a fost luată după o evaluare a riscurilor. Această evaluare trebuie să se bazeze pe o analiză a datelor științifice efectuată ținându-se cont de contextul specific al părții în cauză. În acest scop documentația furnizată trebuie să ateste că:

(i) datele au fost obținute prin metode științifice recunoscute;

(ii) aceste date au fost analizate și prezentate astfel încât să se respecte principiile și metodele științifice recunoscute;

(iii) măsura de reglementare finală se bazează pe evaluarea riscurilor și ține cont de contextul specific al părții care este și autor al măsurii;

c) stabilește dacă măsura de reglementare finală justifică înscrierea produsului chimic considerat în anexa nr. III după ce a stabilit că:

(i) aplicarea măsurii de reglementare finală a condus sau ar trebui să conducă la o diminuare semnificativă a consumului de produs chimic sau a numărului de utilizări;

(ii) aplicarea măsurii de reglementare finală a condus în mod efectiv sau ar trebui să conducă la o diminuare semnificativă a riscurilor asupra sănătății populației sau asupra mediului, în partea care a transmis notificarea;

(iii) considerațiile care stau la originea măsurii de reglementare finală au în vedere aplicarea numai într-o zonă geografică limitată sau în alte cazuri limitate;

(iv) se dovedește că produsul chimic considerat face obiectul unor schimburi comerciale internaționale în curs;

d) ține cont de faptul că o utilizare greșită intenționată nu constituie în sine un motiv suficient pentru înscrierea produsului chimic în anexa nr. III.

ANEXA Nr. III: PRODUȘI CHIMICI supuși procedurii de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză

Nr. crt.	Numele produsului chimic	Numărul de cod CAS	Categoria
1.	2,4,5-T	93-76-5	Pesticid

2.	Aldrin	309-00-2	Pesticid
3.	Captafol	2425-06-1	Pesticid
4.	Clordan	57-74-9	Pesticid
5.	Clordimeform	6164-98-3	Pesticid
6.	Clorobenzilat	510-15-6	Pesticid
7.	DDT	50-29-3	Pesticid
8.	Dieldrin	60-57-1	Pesticid
9.	Dinoseb și săruri de dinoseb	88-85-7	Pesticid
10.	1, 2-Dibrometan (EDB)	106-93-4	Pesticid
11.	Fluoroacetamidă	640-19-7	Pesticid
12.	HCH (amestec de izomeri)	608-73-1	Pesticid
13.	Heptaclor	76-44-8	Pesticid
14.	Hexaclorbenzen	118-74-1	Pesticid
15.	Lindan	58-89-9	Pesticid
16.	Compuși ai mercurului, incluzând compuși anorganici și compuși de tip alchil-mercurici, alchil-oxialchil și aril-mercurici		Pesticid
17.	Pentaclorfenol	87-86-5	Pesticid
18.	Monocrotofos (preparate lichide cu conținut de substanță activă în soluție mai mult de 600 g pe litru)	6923-22-4	Preparat pesticid extrem de periculos
19.	Metamidofos (preparate lichide cu conținut de substanță activă în soluție mai mult de 600 g pe litru)	10265-92-6	Preparat pesticid extrem de periculos
20.	Fosfamidon (preparate lichide cu conținut de substanță activă în soluție mai mult de 1.000 g pe litru)	13171-21-6 [amestec de izomeri (E) și (Z)] 23783-98-4 [izomer (Z)] 297-99-4 [izomer (E)]	Preparat pesticid extrem de periculos
21.	Metilparation [concentrate emulsificabile (emulsionabile) care conțin 19,5 %, 40 %, 50 % și 60 % principiu activ și pulberi care conțin 1,5 %, 2 % și 3 % principiu activ]	298-00-0	Preparat pesticid extrem de periculos
22.	Paration [toate preparatele - aerosoli, pulberi, concentrate emulsificabile (emulsionabile), granule și pulberi umectabile, cu excepția suspensiilor în capsule]	56-38-2	Preparat pesticid extrem de periculos
23.	Crocidolit	12001-28-4	Produs cu utilizare industrială
24.	Bifenil-polibromurați (PBB)	36355-01-8 (hexa) 27858-07-7 (octa) 13654-09-6 (deca)	Produs cu utilizare industrială
25.	Bifenil-policlorurați (PCB)	1336-36-3	Produs cu utilizare industrială
26.	Terfenil-policlorurați (PCT) [trifenil-policlorurați (PCT)]	61788-33-8	Produs cu utilizare industrială
27.	Tris (2, 3 dibromopropil) fosfat	126-72-7	Produs cu utilizare industrială

ANEXA Nr. IV: INFORMAȚII ce trebuie furnizate și criteriile ce trebuie respectate pentru înscrierea preparatelor de pesticide extrem de periculoase în anexa nr. III

PARTEA I: Documentația care trebuie furnizată de partea care prezintă propunerea

Propunerile transmise conform paragrafului 1 al art. 6 din convenție sunt însoțite de o documentație care conține următoarele informații:

- a)** numele preparatului de pesticid periculos;
- b)** numele ingredientelor sau ingredientului activ din preparat;
- c)** cantitatea corespunzătoare din fiecare ingredient activ din preparat;
- d)** tipul de preparat;
- e)** numele comercial și numele producătorilor, dacă sunt disponibile;
- f)** modele recunoscute și comune de utilizare a preparatului în cadrul părții care transmite propunerea;
- g)** o descriere clară a incidentelor legate de preparat, inclusiv efectele adverse și modul în care preparatul a fost utilizat;
- h)** orice măsură de reglementare, administrativă sau de altă natură, luată sau care se intenționează să fie luată de partea care propune ca răspuns la astfel de incidente.

PARTEA II: Informații pe care trebuie să le colecteze Secretariatul

Secretariatul, conform paragrafului 3 al art. 6 din convenție, colectează informații relevante referitoare la preparate, inclusiv:

- a)** proprietățile fizico-chimice, toxicologice și ecotoxicologice;
- b)** restricțiile privind manipularea sau utilizarea în alte state;
- c)** incidente pentru care preparatul a fost la originea acestora în alte state;
- d)** informații comunicate de alte părți, de alte organizații internaționale, de organizații neguvernamentale sau de către alte surse de informații pertinente, naționale ori internaționale;
- e)** evaluarea riscurilor și pericolelor, acolo unde sunt disponibile;
- f)** dacă este posibil, aspecte privind dimensiunea utilizării - număr de omologări, volum de producție sau de vânzare;
- g)** alte preparate ale pesticidului în cauză și incidente legate de acestea, dacă există;
- h)** practici alternative de control al pesticidelor;
- i)** orice altă informație considerată utilă de către Comitetul de studiu al produșilor chimici.

PARTEA III: Criterii de înscriere a preparatelor de pesticide extrem de periculoase în anexa nr. III

Comitetul de studiu al produșilor chimici, la examinarea propunerilor care îi sunt comunicate de către Secretariat conform paragrafului 5 al art. 6, are în vedere următoarele:

- a)** veridicitatea informațiilor care probează că utilizarea preparatului, conform practicilor curente sau atestate în partea care prezintă propunerea, a cauzat incidentele semnalate;
- b)** riscul incidentelor de acest tip în alte state în care climatul, condițiile și modul de folosire a preparatului sunt analoage;
- c)** existența de restricții referitoare la manipularea sau utilizarea preparatului, care presupun folosirea de tehnologii sau de tehnici care nu pot fi corect aplicate ori utilizate pe scară largă în state care nu au infrastructuri corespunzătoare;
- d)** importanța efectelor semnalate în raport cu cantitatea de preparat utilizat;
- e)** o utilizare necorespunzătoare în mod intenționat nu constituie în sine un motiv suficient pentru înscrierea preparatului în anexa nr. III.

ANEXA Nr. V: INFORMAȚII care ar trebui să figureze în notificările de export

1.Notificările de export trebuie să indice:

a)numele și adresa autorităților naționale competente desemnate pentru partea importatoare și pentru partea exportatoare;

b)data de export prevăzută pentru partea importatoare;

c)numele produsului chimic interzis sau strict reglementat și un rezumat al datelor cerute conform anexei nr. I, care vor fi comunicate Secretariatului conform art. 5 din convenție. Când un amestec sau un preparat conține mai mult de un produs chimic de acest tip, aceste informații vor trebui furnizate pentru fiecare produs;

d)o declarație care menționează categoria de utilizare prevăzută și folosirea corespunzătoare în cadrul acestei categorii, de către partea importatoare, dacă acestea sunt cunoscute;

e)măsuri de precauție care trebuie luate pentru a reduce expunerea la un produs chimic și la emisiile sale;

f)în cazul unui amestec sau preparat, conținutul de produși chimici interziși ori strict reglementați care intră în compoziția sa;

g)numele și adresa importatorului;

h)toate informațiile suplimentare de care dispune autoritatea națională competentă desemnată a părții exportatoare, care ar putea fi utile autorității naționale competente desemnate a părții importatoare.

2.Alte informații față de cele solicitate la paragraful 1 de mai sus

Partea exportatoare va furniza toate informațiile complementare specificate în anexa nr. I care ar putea fi cerute de partea importatoare.

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 199 din data de 27 martie 2003